

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a členů JUDr. Zdeňka Novotného, Mgr. Stanislava Moláka, JUDr. Karla Urbana, JUDr. Jany Nowakové Těmínové a JUDr. Petra Škvaina, o návrzích **ministra spravedlnosti** ze dne 16. 2. 2012, č. j. 563/2011-OD-ENA/17, a ze dne 19. 7. 2012, č. j. 130/2012-OSD-ENA/20, na zahájení kárného řízení proti **Mgr. J. V., soudnímu exekutorovi** Exekutorského úřadu Praha-západ, se sídlem Plzeňská 298/276, Praha 5, zast. Mgr. et Mgr. Václavem Sládkem, advokátem, se sídlem Janáčkovo nábřeží 39/51, Praha 5, při ústním jednání konaném dne 29. 10. 2012,

t a k t o :

**Mgr. J. V., nar. x,
soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha-západ,**

I.

j e v i n e n , ž e

1. v exekuci vedené pod spisovou značkou 100 EX 3413/09 na základě exekučního příkazu č. j. 103 EX 3413/09-37 ze dne 29. 12. 2009, který byl Katastrálním úřadem pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště v Chebu, zapsán pod číslem Z 5/2010-402, vydal 30. 7. 2010 usnesení o určení ceny nemovitosti a dne 30. 8. 2010 usnesení o nařízení dražebního jednání (dražební vyhlášku) s termínem dražebního jednání dne 5. 10. 2010 na nemovitost povinného zapsanou na LV 4908 pro obec a katastrální území Cheb, tedy prováděl exekuční úkony, přestože exekuce byla podle § 14 odst. 1 zák. č. 119/2001 Sb. v části prováděné tímto způsobem přerušena, neboť ke dni vydání uvedených usnesení byl jeho exekuční příkaz zapsán na listu vlastnictví jako třetí v pořadí, s ohledem na exekuční příkaz soudního exekutora Mgr. D. K., Exekutorský úřad Cheb ze dne 26. 6. 2006, který byl Katastrálním úřadem pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště Cheb, zapsán pod číslem Z 8355/2006-402, a dále s ohledem na exekuční příkaz soudního exekutora JUDr. T. V., Exekutorský úřad Přerov ze dne 29. 12. 2008, který byl Katastrálním úřadem pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště Cheb, zapsán pod číslem Z 280/2009-402;

2. nesplnil řádně a včas svůj závazek uhradit společnosti HV Financ s. r. o. nejpozději do 31. 12. 2011 pohledávku 10.200.000 Kč tak, jak se zavázal v exekutorském zápisu sepsaném soudním exekutorem JUDr. M. M. dne 22. 12. 2010 č. j. 156 EZ 4/10 ve znění jeho pokračování ze dne 22. 9. 2011 č. j. 156 EZ 19/11;

t e d y

jednak závažně porušil své povinnosti při výkonu exekuční činnosti stanovené právním předpisem a usnesením Komory,

jednak závažně narušil důstojnost exekutorského povolání,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu,

kárné provinění podle § 116 odst. 2 písm. b) exekučního řádu.

Podle § 116 odst. 3 písm. c) exekučního řádu se mu ukládá

p o k u t a v e v ý š i 1 5 0 0 0 0 0 K č .

Tato pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol 14042012.

II.

s e z p r o š ť u j e

podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, návrhů ministra spravedlnosti ze dne 16. 2. 2012, č. j. 563/2011-OD-ENA/17, a ze dne 19. 7. 2012, č. j. 130/2012-OSD-ENA/20, v části, již mu bylo kladeno za vinu, že:

1. umožnil v exekuci vedené pod spisovou značkou 100 EX 239/11 svým zaměstnancům L. Z. a J. K. označovat se za vykonavatele soudního exekutora a vůči povinnému provádět úkony, které lze svěřit pouze vykonavateli exekutora, tj. osobě, která složila kvalifikační zkoušku a splňuje další předpoklady stanovené zákonem, a to tím, že dne 27. 7. 2011 oba uvedení zaměstnanci exekutora samostatně provedli prohlídku bytu povinného Z. B., nar. x, na adrese T., H. 2832/2, učinili zde soupis a zajištění movitých věcí;
2. v protokole o soupisu a zajištění movitých věcí ze dne 27. 7. 2011 v exekuci vedené pod sp. zn. 100 EX 239/11 prostřednictvím svého zaměstnance – asistenta soudního

exekutora L. Z., uvedl v rozporu se skutečností nepravdivé údaje o osobách přítomných mobiliární exekuci, zejména o tom, že při exekuci byl přítomen L. Z. a Mgr. J. V. Rovněž nezajistil, aby protokol podepsaly všechny osoby, které byly úkonu přítomny. Tudíž vědomě sepsal veřejnou listinu obsahující nepravdivé údaje;

3. v exekuci vedené pod spisovou značkou 100 EX 3413/09 v protokole o dražbě č. j. 100 EX 3413/09 - 221 neuvedl datum konání dražby. V protokole o dražbě chybí označení oprávněného a rovněž je uvedeno, že nebyl dražbě přítomen, ačkoliv v protokole je uvedeno, že společnost RoBiN OIL s. r. o., za kterou jednal její jednatel, tedy oprávněný, byla přítomna v pozici dražitele;
4. nezakládal a nevedl spisy v souladu s kancelářským řádem. Ve spise spisová značka 100 EX 3413/09 i spise 100 EX 239/11 neoznačoval odesílané ani zakládané písemnosti jednacím číslem, tedy spisovou značkou a číslem listu. Doručené písemnosti pak neopatřoval podacím razítkem a vydávané exekuční příkazy a usnesení neopatřoval podpisem;
5. umožnil v exekučním řízení sp. zn. 100 EX 597/11 svým zaměstnancům T. J. a J. K. vůči povinné provádět úkony, které lze svěřit pouze vykonavateli exekutora, tj. osobě, která složila kvalifikační zkoušku a splňuje další předpoklady stanovené zákonem, a to tím, že dne 24. 1. 2012 oba uvedení zaměstnanci exekutora samostatně provedli soupis a zajištění movitých věcí v bytě povinné V. M., na adrese H., J. 15;

**neboť skutky uvedené pod body 3 a 4 nejsou kárným proviněním
a nebylo prokázáno, že se skutky uvedené pod bodem 1, 2 a 5 staly.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Ministr spravedlnosti podal dne 16. 2. 2012 pod č. j. 563/2011-OD-ENA/17 kárnou žalobu proti Mgr. J. V., soudnímu exekutorovi, vedenou u tohoto soudu pod sp. zn. 14 Kse 4/2012 (dále též „první kárná žaloba“).

[2] Dne 19. 7. 2012 pak ministr spravedlnosti podal pod č. j. 130/2012-OSD-ENA/20 další kárnou žalobu proti Mgr. J. V., soudnímu exekutorovi, vedenou u tohoto soudu pod sp. zn. 14 Kse 8/2012 (dále též „druhá kárná žaloba“).

A) První kárná žaloba

[3] První kárnou žalobu podal ministr spravedlnosti pro skutky, jichž se měl kárně obviněný dopustit tím, že:

- 1) *umožnil v exekuci vedené pod spisovou značkou 100 EX 239/11 svým zaměstnancům L. Z. a J. K. označovat se za vykonavatele soudního exekutora a vůči povinnému provádět úkony, které lze svěřit pouze vykonavateli exekutora, tj. osobě, která složila kvalifikační zkoušku a splňuje další předpoklady stanovené zákonem, a to tím, že dne 27. 7. 2011 oba uvedení zaměstnanci exekutora samostatně provedli prohlídku bytu povinného Z. B., nar. x, na adrese T., H. 2832/2, učinili zde soupis a zajištění movitých věcí;*
- 2) *v protokole o soupisu a zajištění movitých věcí ze dne 27.7.2011 v exekuci vedené pod sp.zn. 100 EX 239/11 prostřednictvím svého zaměstnance – asistenta soudního exekutora L. Z., uvedl v rozporu se skutečností nepravdivé údaje o osobách přítomných mobiliární exekuci, zejména o tom, že při exekuci byl přítomen L. Z. a Mgr. J. V. Rovněž nezajistil, aby protokol podepsaly všechny osoby, které byly úkonu přítomny. Tudíž vědomě sepsal veřejnou listinu obsahující nepravdivé údaje;*
- 3) *v exekuci vedené pod spisovou značkou 100 EX 3413/09 na základě exekučního příkazu č.j. 103 EX 3413/09-37 ze dne 29.12.2009 který byl Katastrálním úřadem pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště v Chebu zapsán pod číslem Z 5/2010-402 vydal 30. 7. 2010 usnesení o určení ceny nemovitosti a dne 30. 8. 2010 usnesení o nařízení dražebního jednání (dražební vyhlášku) s termínem dražebního jednání dne 5. 10. 2010 na nemovitost povinného zapsanou na LV 4908 pro obec a katastrální území Cheb, tedy prováděl exekuční úkony, přestože exekuce byla dle ust. § 14 odst. 1 zák. č. 119/2001 Sb. v části prováděné tímto způsobem přerušena, neboť ke dni vydání uvedených usnesení byl jeho exekuční příkaz zapsán na listu vlastnictví jako třetí v pořadí, s ohledem na exekuční příkaz soudního exekutora Mgr. D. K., Exekutorský úřad Cheb ze dne 26. 6. 2006, který byl Katastrálním úřadem pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště Cheb zapsán pod číslem Z 8355/2006-402 a dále s ohledem na exekuční příkaz soudního exekutora JUDr. T. V., Exekutorský úřad Přerov ze dne 29.12.2008, který byl Katastrálním úřadem pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště Cheb zapsán pod číslem Z 280/2009-402;*
- 4) *v exekuci vedené pod spisovou značkou 100 EX 3413/09 v protokole o dražbě č.j. 100 EX 3413/09-221 neuvedl datum konání dražby. V protokole o dražbě chybí označení oprávněného a rovněž je uvedeno, že nebyl dražbě přítomen, ačkoliv v protokole je uvedeno, že společnost RoBiN OIL s.r.o., za kterou jednal její jednatel, tedy oprávněný, byla přítomna v pozici dražitele;*
- 5) *nezakládal a nevedl spisy v souladu s kancelářským řádem. Ve spise spisová značka 100 EX 3413/09 i spise 100 EX 239/11 neoznačoval odesílané ani zakládané písemnosti jednacím číslem, tedy spisovou značkou a číslem listu. Doručené písemnosti pak neopatřoval podacím razítkem a vydávané exekuční příkazy a usnesení neopatřoval podpisem.*

Těmito skutky měl kárně obviněný závažně porušit své povinnosti při výkonu exekuční činnosti stanovené právním předpisem, stavovským předpisem a usnesením Exekutorské komory České republiky.

[4] Kárně obviněný ve svém písemném vyjádření popřel důvodnost první kárné žaloby. Pokud jde o skutek 1) první kárné žaloby [dále jen „**skutek II/1**“ (označováno podle

výroku tohoto rozhodnutí)], kárně obviněný tvrdí, že byl při provádění soupisu a zajištění movitých věcí v bytě povinného Z. B. osobně přítomen a že své zaměstnance, asistenty L. Z. a J. K., při těchto úkonech kontroloval a nechal je toliko „*pokusit se doručit předmětné písemnosti, a to pod jeho dohledem*“. Z bytu pak odešel po provedení těchto úkonů vyřizovat pracovní hovor a při příjezdu policejní hlídky již tam nebyl přítomen. Pokud jde o skutek 2) první kárné žaloby (dále jen „**skutek II/2**“), kárně obviněný odmítá tvrzení, že by předmětný protokol o soupisu a zajištění movitých věcí sepsal přímo asistent L. Z. Naopak tvrdí, že protokol sepsal on sám a že L. Z. jej pouze podepsal. Dále tvrdí, že L. Z. při exekuci přítomen byl, a tudíž údaj o přítomnosti L. Z. není nepravdivý. Konečně kárně obviněný namítá, že nemohl zajistit, aby protokol podepsaly všechny osoby, které byly úkonu přítomny, neboť ty protokol odmítly podepsat. U skutku 3) první kárné žaloby (dále jen „**skutek I/1**“), kárně obviněný připouští vydání usnesení o určení cen nemovitosti a usnesení o nařízení dražebního jednání (dražební vyhlášku), nicméně tvrdí, že se kárného provinění nedopustil, neboť obě usnesení vydal až ve chvíli, kdy již bezpečně věděl, že obě předcházející exekuce (vedené Mgr. D. K. a JUDr. T. V.) budou do dne konání jím nařízeného dražebního jednání (tj. do 5. 10. 2010) skončena uspokojením pohledávek oprávněných osob. Tuto skutečnost prý kárně obviněný bezpečně věděl od oprávněného v jím vedené exekuci sp. zn. 100 EX 3413/09. Oprávněnost jeho postupu podle něj dokládá skutečnost, že pohledávka, o jejímž uspokojení se vedlo exekuční řízení Mgr. D. K. (sp. zn. 074 EX 3760/2006), byla zcela uhrazena dne 15. 9. 2010 a pohledávka, o jejímž uspokojení se vedlo exekuční řízení JUDr. T. V. (sp. zn. 103 EX 20009/08) byla uhrazena dne 1. 9. 2010. Vzhledem k vědomosti o skončení obou předcházejících exekucí, mohl a dokonce byl i povinen bez zbytečných průtahů činit úkon směřující k uspokojení pohledávek oprávněného tak, jak mu ukládá § 46 odst. 1 exekučního řádu. Pochybení uvedená pod bodem 4) první kárné žaloby (dále jen „**skutek II/3**“), kárně obviněný připouští, nicméně namítá, že v obou případech se jednalo o čistě administrativní nedopatření, která nelze považovat za závažné porušení jeho povinností. Stejně tak v případě skutku 5) první kárné žaloby (dále jen „**skutek II/4**“) se, dle kárně obviněného, nejedná o závažné porušení povinností soudního exekutora. Podle něj byly všechny důležité písemnosti (tj. usnesení, exekuční příkazy apod.) označeny číslem jednacím. Připouští, že u potvrzení o doručení datovou schránkou písemnosti neopatřoval podacím razítkem (toliko založil toto potvrzení do spisu), nicméně je toho názoru, že tuto povinnost neměl. Popírá chybějící podpisy, neboť ve spisech je vždy založen podepsaný originál každého exekučního příkazu a usnesení.

[5] K vyjádření kárně obviněného sepsal kárný žalobce repliku, v níž se zaměřil na skutky II/1 a I/1. Ohledně **skutku II/1** kárný žalobce navrhl předvolání svědků Z. B. a jeho manželky I. P., obou zasahujících policistů – nprap. Bc. J. Ch. a nstržm. B., a obou zaměstnanců kárně obviněného – J. K. a L. Z. Pokud jde o **skutek I/1**, kárný žalobce namítá, že z exekučního spisu nevyplývala skutečnost namítaná kárně obviněným, tedy že v době vydání usnesení o určení ceny a usnesení o nařízení dražebního jednání bezpečně věděl, že obě exekuce vedené jinými exekutory budou do dne konání dražebního jednání skončeny uspokojením pohledávek oprávněných osob, a poukazuje na komentář M. Kasíkové a kol. [Kasíková, M. a kol. Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád). Komentář. 2. Vydání. Praha: C.H. Beck, 2010] k § 46 odst. 6 exekučního řádu, podle něž je postup hájený kárně obviněným nezákonný (str. 198, pozn. kárného senátu).

[6] Kárně obviněný reagoval duplikou a ke **skutku I/1.** namítl, že kárně obviněný přehnaně bazíruje na formalitách. Podle něho je podstatné, že bezpečně věděl v době, kdy vydával usnesení o určení ceny nemovitosti a usnesení o nařízení dražebního jednání, že obě přednostní exekuce budou do dne konání jím nařízeného dražebního jednání skončeny uspokojením pohledávek oprávněných osob, což také následně bylo splněno.

B) Druhá kárná žaloba

[7] Druhou kárnou žalobu podal ministr spravedlnosti proti Mgr. J. V. pro skutky, jichž se měl kárně obviněný dopustit tím, že:

- 1) *umožnil v exekučním řízení sp. zn. 100 EX 597/11 svým zaměstnancům T. J. a J. K. vůči povinné provádět úkony, které lze svěřit pouze vykonavateli exekutora, tj. osobě, která složila kvalifikační zkoušku a splňuje další předpoklady stanovené zákonem, a to tím, že dne 24. 1. 2012 oba uvedení zaměstnanci exekutora samostatně provedli soupis a zajištění movitých věcí v bytě povinné V. M., na adrese H., J. 15;*
- 2) *Mgr. J. V. nesplnil řádně a včas svůj závazek uhradit společnosti HV Financ s.r.o. nejpozději do 31. 12. 2011 pohledávku 10.200.000,- Kč tak, jak se zavázal v exekutorském zápisu sepsaném soudním exekutorem JUDr. M. M. dne 22. 12. 2010 č.j. 156 EZ 4/10 ve znění jeho pokračování ze dne 22. 9. 2011 č.j. 156 EZ 19/11.*

Těmito skutky měl kárně obviněný závažně porušit své povinnosti při výkonu exekuční činnosti stanovené právním předpisem, stavovským předpisem a usnesením Exekutorské komory České republiky.

[8] Kárně obviněný ve svém písemném vyjádření popřel důvodnost druhé kárné žaloby; skutek 1) této žaloby (dále jen „**skutek II/5**“) týkající se exekučního řízení sp. zn. 100 EX 597/11, spáchali jeho zaměstnanci T. J. a J. K. bez jeho pokynu. Navíc namítl, že by se jednalo o pokračování skutku II/1 a nikoliv o skutek další. K bodu 2) druhé kárné žaloby (dále jen „**skutek I/1**“), kárně obviněný namítá, že vzhledem k jeho zadržení a následnému nástupu výkonu trestu a dále vzhledem k tomu, že jeho účty byly zajištěny Policií České republiky, nemůže a není reálně schopen tento svůj závazek uhradit. Nemožnost splnit tento závazek tak podle něj plyne z objektivních důvodů, které není schopen ovlivnit. Toto jeho jednání také nesouvisí přímo s exekuční činností, a tudíž by nemělo být posouzeno jako kárné provinění.

[9] Dne 22. 10. 2012 bylo kárnému senátu doručeno podání kárného žalobce týkající se skutku **II/5**, jehož přílohou bylo vyjádření exekutorského koncipienta Mgr. D. Z. učiněné v souvislosti s kárným řízením proti němu vedeným u Exekutorské komory České republiky. Mgr. D. Z. ve svém vyjádření mj. uvedl, že zaměstnanci Exekutorského úřadu Praha-západ T. J. a J. K. provedli mobiliární exekuci v bytě povinné V. M., ačkoliv k tomu neměli oprávnění. Poté, co povinná podala k Ministerstvu spravedlnosti stížnost na postup soudního exekutora Mgr. J. V. a jeho zaměstnanců, přišel za ním Mgr. J. V. s žádostí, aby podepsal protokol o soupisu movitých věcí ze dne 24. 1. 2012 sepsaný T. J. a J. K. v bytě

povinné V. M., s tím, že jde o pouhou formalitu, přičemž mu zdůraznil, že očekává od svých zaměstnanců loajalitu.

[10] Kárný senát při jednání konaném dne 29. 10. 2012 rozhodl usnesením o spojení obou kárných žalob ke společnému projednání s tím, že věc bude dále vedena pod sp. zn. 14 Kse 4/2012. S ohledem na sdělení kárně obviněného, že se jednání nechce zúčastnit a vzdává se práva výpovědi, jednal kárný senát v jeho nepřítomnosti.

II.

Splnění předpokladů pro věcné projednání

[11] Kárný senát nejprve zkoumal, zda obě kárné žaloby splňují předpoklady pro jejich věcné projednání.

[12] Podle § 117 odst. 3 exekučního řádu „*kárná žaloba musí být podána do 6 měsíců ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo. Do šestiměsíční lhůty se nezapočítává doba, po kterou se provádějí přípravné úkony k prověření, zda ke kárnému provinění došlo, nejvýše však v délce dvou měsíců*“.

[13] U první kárné žaloby kárný senát zjistil, že byla z hlediska subjektivní i objektivní lhůty podána včas a účinně. Kárná žaloba byla soudu podána osobou k tomu oprávněnou dne 22. 2. 2012. Kárný žalobce se dozvěděl o možném kárném provinění týkajícím se exekuce vedené pod sp. zn. 100 EX 239/11 [skutky II/1, II/2 a II/4] dne 23. 9. 2011 ze stížnosti Z. B., a tudíž byla šestiměsíční subjektivní lhůta bez dalšího splněna. O možném kárném provinění týkajícím se exekuce vedené pod sp. zn. 100 EX 3413/09 [skutky I/1, II/3 a II/4] se kárný žalobce poprvé dozvěděl dne 1. 8. 2011 ze stížnosti, kterou za společnost RoBiN OIL s.r.o. podal advokát JUDr. P. B.. Poté začal kárný žalobce prověřovat, zda ke kárnému provinění skutečně došlo. Příslušný spis předložil kárně obviněný dne 31. 8. 2011. Za dané situace kárný senát shledal, že první kárná žaloba byla z hlediska subjektivní lhůty podána včas a účinně i pro skutky I/1, II/3 a II/4, neboť do šestiměsíční lhůty pro podání kárné žaloby nelze započítat dobu provádění přípravných úkonů v délce od 1. 8. 2011 do 31. 8. 2011, neboť kárný žalobce neměl k dispozici příslušný spis. Tato kárná žaloba splňovala i objektivní lhůtu, neboť byla podána nejpozději do 3 let poté, kdy mělo ke spáchání kárného provinění dojít [27. 7. 2011 pro skutek II/1, 27. 7. 2011 pro skutek II/2, 30. 7. 2010 pro skutek I/1, 5. 10. 2010 pro skutek II/3 a prosinec roku 2009 pro skutek II/4].

[14] Druhá kárná žaloba, doručená soudu dne 23. 7. 2012, byla z hlediska subjektivní a objektivní lhůty podána včas a účinně, neboť byla podána osobou k tomu oprávněnou do šesti měsíců poté, kdy se kárný žalobce dozvěděl o kárném provinění (27. 1. 2012), a nejpozději do 3 let poté, kdy mělo ke spáchání kárného provinění dojít (1. 1. 2012 pro skutek II/5 a 24. 1. 2012 pro skutek II/2).

[15] Obě kárné žaloby tedy splňují předpoklady pro jejich věcné projednání.

III. Skutkový stav

A) První kárná žaloba

[16] Ke **skutku II/1**, kárný senát ze spisu Okresního soudu v Táboře sp. zn. 11 EXE 911/2011 zjistil, že usnesením Okresního soudu v Táboře ze dne 27. 6. 2011, č. j. 18 EXE 911/2011-18, byla nařízena exekuce proti povinnému Z. B. k uspokojení pohledávky oprávněného Ing. O. K., správce konkurzní podstaty úpadce Stavební podnik Ralsko a.s., a provedením exekuce byl pověřen kárně obviněný.

Z dokumentace předložené kárným žalobcem kárný senát zjistil, že dne 20. 7. 2011 vydal kárně obviněný exekuční příkaz prodejem movitých věcí povinného sp. zn. 100 EX 239/11. Z trestního oznámení učiněného dne 28. 7. 2011 I. P., manželkou povinného, vyplynulo, že dne 27. 7. 2011 okolo 12,00 h do bytu, v němž pobývala se svým manželem, vtrhli násilím dva muži, kteří tvrdili, že jsou exekutoři. Jeden z nich se legitimoval jako L. Z., zatímco druhá osoba se nelegitimovala vůbec; z bytu odvezli počítač s tiskárnou, televizi a videopřehrávač.

Z. B. uvedl dne 28. 7. 2011 do protokolu o výsledku Policie ČR, že jej v rozhodný den okolo 12,00 hod navštívili dva muži, kteří se představili jako exekutoři a poté, co jim odmítl podepsat písemnosti, které mu předložili, tito muži pronikli po kratší potyčce do bytu, který obýval se svou manželkou. Povinný dále mj. uvedl, že přivolal hlídku Policie ČR, která podle něj přijela asi po 15-20 minutách. Policisté potom zůstali na místě a umožnili exekutorům, aby odnesli z bytu počítač s tiskárnou, televizi a DVD přehrávač.

Kárný žalobce dále předložil úřední záznam ze dne 27. 7. 2011 sepsaný nstržm. M. B., jedním ze zasahujících policistů. V tomto záznamu je mj. uvedeno, že přítomní, J. K. a L. Z. – oba tehdy zaměstnání jako asistenti soudního exekutora Mgr. J. V. – uvedli, že téhož dne okolo 12,00 hod. přišli vykonávat u povinného Z. B. exekuci na základě usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 27. 6. 2011, č. j. 18 EXE 911/2011-18. Když však k povinnému přišli, ten nespocoval a nechtěl je pustit do bytu. J. K. dále uvedl, že se s povinným přetahoval o dveře až do příjezdu hlídky Policie ČR, a požádal zasahující policisty o asistenci při exekuci, což policisté učinili.

Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 10. 1. 2012 kárný senát zjistil vyjádření druhého ze zasahujících policistů; nrap. Bc. J. Ch., v tomto záznamu uvedl, že na místě, kde byla prováděna exekuce proti povinnému p. B., byli přítomni pouze dva pracovníci Exekutorského úřadu, jejichž totožnost byla ověřena a jejichž jména jsou uvedena ve výše uvedeném záznamu z výjezdu ze dne 27. 7. 2012. Dále nrap. Bc. J. Ch. konstatoval, že za jejich přítomnosti tito pracovníci Exekutorského úřadu vynesli elektrospotřebiče z bytu povinného, svezli je výtahem a naložili do auta.

V protokole ze dne 27. 7. 2011, sp. zn. 100 Ex 239/11, jsou jako přítomní exekuci uvedeni pouze L. Z., asistent soudního exekutora, a Mgr. J. V., soudní exekutor, přičemž oba jsou na protokolu podepsáni. Protokol dále uvádí, že exekuce byla započata v 12:10 hod.

a skončila v 12:45 hod. a že sepsané movité věci byly zajištěny a odvezeny do skladu soudního exekutora. V protokole není uveden ani povinný či jeho manželka, ani J. K., ani zde není záznam o zásahu policie.

[17] Pokud jde o **skutek I/1**, kárný senát z kopie spisu Exekutorského úřadu Praha-západ sp. zn. 100 EX 3413/09 zjistil, že usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 15. 12. 2009, č. j. 70 Nc 8921/2009-26, byla nařízena exekuce proti povinnému BOHEMIA TANK a. s., k uspokojení pohledávky oprávněného RoBiN OIL, s. r. o., a provedením exekuce byl pověřen kárně obviněný.

Kárný soud dále z kopie tohoto spisu zjistil, že kárně obviněný vydal dne 30. 7. 2010 usnesení č. j. 100 EX 3413/09-187, v němž rozhodl o určení ceny budovy č. p. 2371 (jiná stavba), část obce Cheb, postavené na pozemku st. p. č. 6864 (dále jen „Čerpací stanice“) tak, že ji stanovil na 10 740 000 Kč. Dále je v tomto spise obsaženo usnesení kárně obviněného ze dne 30. 8. 2010, č. j. 100 EX 3413/09-201, o nařízení dražebního jednání (dražební vyhláška), v němž je jako předmět dražby označena Čerpací stanice.

Ze spisu dále plyne, že dne 26. 6. 2006 Mgr. D. K., soudní exekutor, vydal ve věci oprávněného RoBiN OIL, s. r. o., proti povinnému BOHEMIA TANK a. s., exekuční příkaz č. j. 074 Ex 3760/06-15, v němž nařídil provedení exekuce prodejem Čerpací stanice. Ze sdělení Mgr. D. K. ze dne 21. 12. 2011, obsaženého v dokumentaci předložené kárným žalobcem, vyplývá, že exekuce ve věci sp. zn. 074 Ex 3760/06 byla dne 15. 9. 2010 povinným, BOHEMIA TANK a. s., zcela uhrazena.

Z téhož spisu kárný senát rovněž zjistil, že dne 29. 12. 2008 pak JUDr. T. V., soudní exekutor, vydal ve věci oprávněného LEXICO, a. s., proti povinnému BOHEMIA TANK a. s., exekuční příkaz č. j. 103 Ex 20009/08-7, v němž nařídil exekuci prodejem Čerpací stanice. Ze sdělení JUDr. T. V. ze dne 17. 1. 2012, obsaženého v dokumentaci předložené kárným žalobcem, vyplývá, že exekuce ve věci sp. zn. 100 EX 3413/09 byla ukončena vymožením celkové dlužné částky ke dni 1. 9. 2010.

[18] Pokud jde o **skutek II/3**, z exekučního spisu je zřejmé, že protokol o dražbě č. j. 100 EX 3413/09-221 neobsahuje datum konání dražby. V protokole je uvedeno, že oprávněný nebyl dražbě přítomen („za oprávněného: bez účasti oprávněného“), ačkoliv je v témže protokole na dvou místech uvedeno, že společnost RoBiN OIL s.r.o., tedy oprávněný, byla přítomna v pozici dražitele, složila dražební jistotu a předmětné nemovitosti nakonec i vydražila.

[19] Ke **skutku II/4**, kárný senát z kopií spisu Exekutorského úřadu Praha-západ sp. zn. 100 EX 239/11 a spisu Exekutorského úřadu Praha-západ sp. zn. 100 EX 3413/09 zjistil, že na některých písemnostech je číslo jednací uvedeno, nicméně na značném množství písemností v těchto dvou spisech číslo jednací chybí [např. na vyjádření Oberbank AG k žádosti o poskytnutí informací ze dne 5. 2. 2010 (v exekuci vedené pod sp. zn. 100 Ex 3413/09); na vyjádření mBank k žádosti o poskytnutí informací ze dne 12. 4. 2010 (v exekuci vedené pod sp. zn. 100 Ex 3413/09); na předvolání k rozvrhovému jednání ze dne 28. 7. 2011 v exekuci vedené pod sp. zn. 100 Ex 3413/09; či na usnesení kárně obviněného ze dne 9. 8. 2011 o odkladu rozvrhového jednání v exekuci vedené pod sp. zn.

100 Ex 3413/09]. Většina doručených písemností je opatřena podacím razítkem. Originály vydaných exekučních příkazů a usnesení jsou v obou spisech opatřeny podpisem exekutora (v obou spisech je založeno vždy několik nepodepsaných kopií).

B) Druhá kárná žaloba

[20] Pokud jde o **skutek II/5**, kárný senát ze spisu Exekutorského úřadu Praha-západ sp. zn. 100 EX 597/11 zjistil, že usnesením Okresního soudu v Břeclavi ze dne 7. 9. 2011, č. j. 53 EXE 2065/2011-9, byla nařízena exekuce proti povinné V. M. k uspokojení pohledávky oprávněného CFS-FINANCIAL SERVICES spol. s r. o., a provedením exekuce byl pověřen kárně obviněný. V této věci posléze dne 22. 9. 2011 vydal JUDr. M. M., zástupce kárně obviněného, exekuční příkaz prodejem movitých věcí povinné.

V protokole o soupisu movitých věcí ze dne 24. 1. 2012 provedeném v místě bydliště povinné jsou jako přítomní exekuci uvedeni: T. J., asistent soudního exekutora, Mgr. D. Z., exekutorský koncipient, povinná, manžel povinné a hlídka Policie ČR, přičemž na protokolu jsou pouze podpisy Mgr. D. Z. a kárně obviněného. Protokol dále uvádí, že exekuce byla započata v 17:00 hod. a skončila v 18:00 hod. a že sepsané movité věci (televizor a osobní automobil Renault Mégane) byly zajištěny a odvezeny do skladu soudního exekutora.

Dále je v tomto spise založena společná stížnost povinné a jejího manžela (nedatovaná, podle vyjádření Exekutorské komory ČR byla tato stížnost doručena dne 27. 1. 2012), v níž si povinná a její manžel stěžují na nestandardní chování T. J. i celého Exekutorského úřadu Praha-západ a brojí proti průběhu exekuce.

Kárně obviněný na tuto stížnost povinné a jejího manžela reagoval vyjádřením ze dne 15. 2. 2012 zaslaném ministerstvu spravedlnosti, v němž mj. uvádí, že mobiliární exekuci byli z jeho týmu přítomny následující osoby: T. J., asistent soudního exekutora, Mgr. D. Z., exekutorský koncipient, a J. K., asistent soudního exekutora.

Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 16. 3. 2012 kárný senát zjistil, že hlídku přivolala povinná V. M. a že v jejím bytě byli přítomni kromě povinné a manžela toliko T. J. a J. K.

[21] Pokud jde o **skutek I/2**, kárný senát z dokumentace předložené kárným žalobcem zjistil, že usnesením Okresního soudu Praha-západ ze dne 22. 3. 2012, č. j. 216 EXE 5878/2012-23, byla nařízena exekuce proti povinným 1) Mgr. J. V., nar. 12. 7. 1968, a 2) TESORO v. o. s., k uspokojení pohledávky oprávněného HV Financ s. r. o. ve výši 10 200 000 Kč spolu se smluvní pokutou ve výši 200 000 Kč a smluvní pokutou ve výši 20 000 Kč denně od 1. 1. 2012, a provedením exekuce byl pověřen soudní exekutor JUDr. F. E. Jako exekuční titul je v tomto usnesení označen exekutorský zápis sepsaný soudním exekutorem JUDr. M. M. dne 22. 12. 2010 č. j. 156 EZ 4/10 ve znění jeho pokračování ze dne 22. 9. 2011 č. j. 156 EZ 19/11, kterým se povinní zavázali splnit společně a nerozdílně pohledávku ve výši 10 200 000 Kč, a to nejpozději do 31. 12. 2011, přičemž podle Okresního soudu Praha-západ povinní nesplnili dobrovolně a včas to, co jim tento exekuční titul ukládá.

Dále kárný senát z dokumentace předložené kárným žalobcem zjistil, že dne 22. 3. 2012 vydala Policie ČR usnesení č. j. KRPA-36682-10/TČ-2012-000092, jímž se zakazuje jakákoliv dispozice s peněžními prostředky na bankovních účtech kárně obviněného vedených u Komerční banky a.s.

IV.

Průběh soudního jednání dne 29. října 2012

[22] Ze soudního spisu kárný senát zjistil, že kárný žalobce identifikoval v obou žalobách jako kárně obviněného Mgr. J. V. (toto příjmení používá i sám kárně obviněný v komunikaci s tímto soudem i na jím vydaných exekučních příkazech), nicméně kárný senát z evidence obyvatel zjistil, že osoba vedená pod RČ: 680712/6854 má jméno J. V. (viz Výpis z technologického centra MV ČR ze dne 12. 7. 2012, č. l. 67). Jelikož musí být v kárném řízení postaveno najisto, proti komu byla kárná žaloba podána, přistoupil kárný senát nejprve k identifikaci kárně obviněného. Kárný žalobce uvedl, že kárně obviněný používá na svých písemnostech příjmení s krátkým „a“, a proto použil tuto verzi příjmení i v kárných žalobách, nicméně o identitě kárně obviněného není podle něj pochyb. Obhájce obviněného k tomu při jednání uvedl, že kárně obviněný je původem Slovák a že v České republice používá počeštěné příjmení s krátkým „a“, nicméně rovněž konstatoval, že o identitě kárně obviněného není pochyb. Kárný senát má tedy za to, že identita kárně žalovaného byla jednoznačně určena, a tudíž nepřesnost v obou kárných žalobách ohledně příjmení kárně obviněného nebrání jejich věcnému projednání. Kárný senát dále používá verzi příjmení s dlouhým „á“, která odpovídá záznamu v evidenci obyvatel.

[23] Kárný žalobce rekapituloval obě kárné žaloby a v detailech odkázal na svá písemná podání. K dotazům členů kárného senátu ohledně odpovědnosti kárně obviněného za jednání svých zaměstnanců u **skutků II/1 a II/5** kárný žalobce uvedl, že kárně obviněný jednání svých zaměstnanců schvaloval, toto jednání považoval za naprosto bezproblémové a snažil se je zakrýt. Dále kárný žalobce konstatoval, že je na kárně obviněném, aby prokázal, že k povinnému své zaměstnance nevyslal nebo je instruoval naprosto jinak, tj. že zaměstnanci překročili jeho příkazy.

[24] Obhájce kárně obviněného rovněž shrnul svá vyjádření k oběma kárným žalobám a v detailech odkázal na svá písemná podání. K dotazům členů kárného senátu na majetkové poměry kárně obviněného uvedl, že kárně obviněný vlastní nemovitosti v hodnotě přesahující 10 milionů korun. Zpochybnil vyjádření exekutorského koncipienta Mgr. D. Z. ke **skutku II/5** (viz bod 9 výše) jako podané pod tlakem kárného řízení vedeného Exekutorskou komorou a že jím uváděné skutečnosti jsou v přímém rozporu se stížností V. M. kárnému žalobci, kde uvádí, že byla se svým manželem přepadena právě T. J. a Mgr. V.

[25] K jednání byli předvoláni dva svědci, Z. B. (povinný v exekuci vedené kárně obviněným pod spisovou značkou 100 EX 239/11) a L. Z. (v době údajného spáchání skutku II/1 a II/2 asistent kárně obviněného). Z. B. se omluvil z účasti na soudním jednání z důvodu náhlé nemoci.

Svědék L. Z. ve své výpovědi shrnul průběh exekuce v bytě povinného Z. B. dne 27. 7. 2011; zejména vypověděl, že této exekuci byl přítomen i kárně obviněný, a to až do chvíle, kdy byl dokončen soupis movitých věcí povinného; teprve poté se kárně obviněný vzdálil, aby si vyřešil pracovní hovor. Po jeho odchodu přijela Policie ČR, která byla přítomna toliko odnesení zajištěných movitých věcí do výtahu a jejich odvozu. Poté svědek podrobněji popsal některé aspekty prováděné exekuce. K dotazu kárného senátu svědek uvedl, že protokol o soupisu a zajištění movitých věcí sepisoval on sám osobně, a to přímo na místě, a že jeho kolega mezitím označoval zajištěné předměty exekutorskými nálepkami. K dotazu kárného žalobce, zda je nadále zaměstnán u Exekutorského úřadu Praha-západ, L. Z. uvedl, že ano, nicméně dodal, že má podepsanou novou pracovní smlouvu s JUDr. M. M., jenž kárně obviněného zastupuje. K dotazu obhájce kárně obviněného svědek odpověděl, že krátce po předmětné exekuci složil zkoušky vykonavatele, a to napoprvé. K dotazu předsedkyně senátu, kdy protokol o soupisu a zajištění movitých věcí podepsal kárně obviněný, svědek L. Z. uvedl, že neví, kdy přesně kárně obviněný protokol podepsal, ale domnívá se, že zřejmě přímo na místě.

[26] Kárný žalobce v reakci na výpověď L. Z. navrhl výslech dalších svědků, konkrétně Z. B., I. P., J. K. a D. Z. Obhájce kárně obviněného rovněž navrhl výslech dalších svědků, konkrétně V. M., D. Z. a Mgr. M. (zaměstnankyně kárně obviněného). Dále obhájce navrhl u skutku I/1 provedení dokazování spisy soudních exekutorů Mgr. D. K. a JUDr. T. V., aby bylo postaveno najisto, zda se jich kárně obviněný dotazoval na průběh jejich exekucí a mohl vědět, že tyto exekuce budou skončeny před plánovaným datem dražby vyhlášené kárně obviněným. Tyto návrhy kárný senát zamítl.

[27] V závěrečné řeči kárný žalobce uvedl, že na kárné žalobě trvá, shrnul kárnou žalobu a zdůraznil, že ve **skutku I/2** spatřuje kárné provinění spočívající jak v závažném porušení povinností soudního exekutora při výkonu exekuční činnosti ve smyslu § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, tak v závažném narušení důstojnosti exekutorského povolání ve smyslu § 116 odst. 2 písm. b) exekučního řádu. S ohledem na osobu kárně obviněného a na jeho neschopnost úhrady pokuty navrhl uložení kárného opatření odvolání z funkce.

[28] Obhájce kárně obviněného ve své závěrečné řeči shrnul své argumenty uvedené v jeho vyjádřeních a v průběhu jednání. Dále uvedl, že u **skutku I/2** si je vědom, že výkon exekuce exekutorem, na jehož majetek je vedena exekuce jiným exekutorem, samozřejmě v pořádku není, ani tak to být nemá, nicméně jde podle něj o otázku pouhé likvidity, tedy dostupnosti finančních prostředků, nikoli toho, že by na to kárně obviněný neměl dostatek majetku; kárně obviněný vlastní nemovitosti v hodnotě přesahující 10 milionů korun, a tudíž jeho majetek postačuje k úhradě tohoto závazku. Kárně obviněný pouze nechtěl prodávat předmětné nemovitosti pod cenou, a proto došlo k odkladu zaplacení tohoto závazku.

V. Posouzení věci

[29] Kárný senát po projednání věci dospěl k závěru, že kárné žaloby jsou zčásti důvodné, přičemž kárně obviněného uznal vinným skutky uvedenými v bodě I. výroku a naopak jej zprostil viny u skutků uvedených v bodě II. výroku, a to z následujících důvodů:

V.1. uznání viny

[30] V případě **skutku I/1**, je nesporné, že kárně obviněný vydal 30. 7. 2010 usnesení o určení ceny nemovitosti a dne 30. 8. 2010 usnesení o nařízení dražebního jednání (dražební vyhlášku) s termínem dražebního jednání dne 5. 10. 2010, ačkoliv ke dni vydání uvedených usnesení byl jeho exekuční příkaz zapsán na listu vlastnictví jako třetí v pořadí, s ohledem na exekuční příkaz soudního exekutora Mgr. D. K. a s ohledem na exekuční příkaz soudního exekutora JUDr. T. V. Kárně obviněný tyto skutečnosti připouští, nicméně tvrdí, že pohledávky z obou předcházejících exekucí byly uspokojeny ještě před plánovaným datem dražby nařízené kárně obviněným, a že o tom, že obě předcházející exekuce budou uspokojeny před tímto datem, bezpečně věděl.

[31] Pro posouzení otázky, zda se kárně obviněný tímto jednáním dopustil kárného provinění, je nutné vzít v potaz § 14 odst. 1 a § 19 zákona č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí. Ustanovení § 14 odst. 1 tohoto zákona stanoví: *„Postihují-li exekuce souběžně stejné nemovitosti povinného, provede se ta exekuce, která byla nejdříve nařízena; řízení v ostatních exekucích se ohledně této věci dnem právní moci jejich nařízení přerušují“*. Ustanovení § 19 téhož zákona pak uvádí, že *„[p]o dobu přerušování řízení podle tohoto zákona se neprovádějí úkony exekuce a neběží lhůty. Jestliže se v řízení pokračuje, počínají lhůty běžet znovu“*. Ustanovení § 46 odst. 6 první věta exekučního řádu pak uvádí, že *„[j]e-li exekuční řízení podle zvláštního právního předpisu přerušeno ..., exekutor nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce, pokud zákon nestanoví jinak“*.

[32] Z těchto ustanovení zákona jednoznačně plyne, že kárně obviněný svým jednáním porušil zákon. Tento závěr potvrzuje i komentář M. Kasíkové a kol. [Kasíková, M. a kol. Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád). Komentář. 2. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, str. 198] k § 46 odst. 6 exekučního řádu, který považuje postup hájený kárně obviněným za nezákonný. Míra důsledků nic nemění na závěru, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu spočívajícího v závažném porušení svých povinností při výkonu exekuční činnosti stanovené právním předpisem. To, že důsledek byl v daném případě relativně malý, vzal kárný senát v potaz v úvaze o trestu; na posouzení otázky viny však tato skutečnost nemá vliv.

[33] U **skutku I/2** posuzoval kárný senát otázku, zda nesplnění závazku kárně obviněného ve výši 10.200.000 Kč, ke kterému se zavázal v exekutorském zápisu sepsaném soudním exekutorem JUDr. M. M. dne 22. 12. 2010 č. j. 156 EZ 4/10 ve znění jeho pokračování ze dne 22. 9. 2011 č. j. 156 EZ 19/11, představuje kárné provinění ve smyslu § 116 odst. 2 exekučního řádu.

[34] Pro tento skutek jsou relevantní následující právní normy. Ustanovení § 116 odst. 2

exekučního řádu stanoví, že: „*Kárným proviněním exekutora, kandidáta nebo koncipienta je závažné nebo opětovné*

a) porušení jeho povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory, nebo

b) narušení důstojnosti exekutorského povolání jeho chováním“.

Dále článek 3 odst. 1 Etického kodexu zní: „*Exekutor je všeobecně povinen přispívat poctivým, čestným a slušným chováním k důstojnosti a vážnosti exekutorského stavu“.* Článek 3 odst. 2 Etického kodexu pak stanoví, že: „*Exekutor je povinen plnit převzaté závazky. Závazek nebo ručení za cizí závazek smí převzít jen tehdy, může-li si být jist jeho splněním.“*

[35] Kárně obviněný v podáních ke kárnému senátu i při soudním jednání dne 29. 10. 2012 potvrdil existenci závazku vůči společnosti HV Financ s.r.o. ve výši 10.200.000,- Kč, k němuž se zavázal v označeném exekutorském zápisu. Podle sdělení jeho obhájce závazek do dne jednání soudu uhrazen nebyl. O spáchání skutku není pochyb.

[36] Při právní kvalifikaci tohoto skutku musí kárný senát nejprve posoudit, zda lze Etický kodex považovat za „právní nebo stavovský předpis anebo usnesení Komory“ ve smyslu § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu. Etický kodex byl přijat dne 28. 2. 2006 jako „Usnesení Sněmu Exekutorské komory České republiky dne 28. února 2006, a to podle § 110 odst. 7 písm. l) exekučního řádu. Ač je jako stavovský předpis označován, nelze z jeho názvu bez dalšího usuzovat o jeho klasifikaci. Ustanovení § 110 odst. 7 písm. l) exekučního řádu v době přijetí Etického kodexu totiž znělo: „[Sněm zejména] *usnází se o dalších věcech, které si vyhradí*“, zatímco schvalování stavovských předpisů upravovalo odlišné ustanovení – § 110 odst. 7 písm. i) exekučního řádu v tehdejší znění („[Sněm zejména] *schvaluje stavovské předpisy přijaté prezidiem v případech, které si vyhradí*“). Jelikož Etický kodex byl přijat jako usnesení podle § 110 odst. 7 písm. l) exekučního řádu, nejedná se o stavovský předpis, nýbrž o usnesení Exekutorské komory České republiky. Kárný senát tedy konstatuje, že Etický kodex je „usnesením Komory“ ve smyslu § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

[37] Zbývá tedy posoudit, zda neuhrazení závazku kárně obviněným představuje závažné nebo opětovné porušení čl. 3 odst. 1 a/nebo odst. 2 Etického kodexu a tím je i porušením § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, resp. zda je porušením § 116 odst. 2 písm. b) exekučního řádu. Kárný senát je toho názoru, že článek 3 odst. 2 Etického kodexu jednoznačně stanoví, že „[E]xekutor je povinen plnit převzaté závazky“ a že [z]ávazek nebo ručení za cizí závazek smí převzít jen tehdy, může-li si být jist jeho splněním“, čímž blíže specifikuje, co se rozumí poctivým, čestným a slušným chováním, jež přispívá k důstojnosti a vážnosti exekutorského stavu (ve smyslu čl. 3 odst. 1 Etického kodexu). Závažné porušení povinnosti stanovené usnesením Komory pak je kárným proviněním podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu. Jednání kárně obviněného, který nesplnil závazek z exekutorského zápisu a je proti němu vedena exekuce, pak současně narušuje důstojnost exekutorského povolání ve smyslu § 116 odst. 2 písm. b) exekučního řádu; tomu nasvědčuje i nadpis čl. 3 Etického kodexu, jenž zní „Důstojnost a vážnost stavu“, což potvrzuje návaznost tohoto ustanovení Etického kodexu na § 116 odst. 2 písm. b) exekučního řádu.

[38] Vzhledem k výšce neuhrazeného závazku a s tím spojenému intenzivnímu zásahu do vlastnických práv věřitele chráněných čl. 11 Listiny a čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod má kárný senát za to, že jde o *závažné* porušení čl. 3 odst. 1 a 2 Etického kodexu a *závažné* narušení důstojnosti exekutorského povolání ve smyslu § 116 odst. 2 písm. b) exekučního řádu. Pokud by kárný senát akceptoval, že nesplnění závazku ve výši přesahující 10 milionů Kč ze strany soudního exekutora, jehož hlavním úkolem je vymáhat nesplněné závazky jiných subjektů, není závažným porušením jeho povinnosti stanovené čl. 3 odst. 1 a 2 Etického kodexu a nepředstavuje závažné narušení důstojnosti exekutorského povolání ve smyslu § 116 odst. 2 písm. b) exekučního řádu, zcela by tím popřel smysl soudních exekucí, narušil důvěru veřejnosti v institut soudních exekutorů a ohrozil integritu exekutorského stavu.

[39] K obhajobě kárně obviněného, že nemohl závazek uhradit kvůli zajištění jeho účtů Policií ČR, kárný senát konstatuje, že ta zakázala dispozici s peněžními prostředky na bankovních účtech kárně obviněného až 22. 3. 2012, tj. téměř tři měsíce po splatnosti závazku kárně obviněného vůči společnosti HV Financ s.r.o. (31. 12. 2011), a tudíž toto rozhodnutí Policie ČR nebránilo kárně obviněnému, aby tento závazek ve lhůtě splatnosti či alespoň do 22. 3. 2012 uhradil. Kárně obviněný však svůj závazek do 31. 12. 2011 ani do 22. 3. 2012 neuhradil, a to ani částečně. Z toho jednoznačně plyne, že kárně obviněný převzal tento závazek a nesplnil jej (*a contrario* čl. 3 odst. 2 věta první Etického kodexu).

[40] Kárný senát neakceptoval obhajobu kárně obviněného, že se v daném případě nejedná o kárné provinění, které by přímo souviselo s exekuční činností, nýbrž o nesplnění závazku osobní povahy. Podobně jako u soudců či státních zástupců, § 116 odst. 2 exekučního řádu stanoví povinnosti soudních exekutorů, které jdou nad rámec výkonu jejich funkce v užším slova smyslu a zasahují do soukromé sféry jejich života. Z rozhodovací praxe kárných senátů Nejvyššího správního soudu, předchozí rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu a vrchních soudů v kárných věcech týkajících se soudců i disciplinárních těles jiných právnických profesí jednoznačně plyne, že řada jednání či chování přímo nesouvisějících s výkonem funkce (např. řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu, nevhodné chování na veřejnosti či plagiátorství cizích textů) může vést ke kárnému postihu. Klíčovým kritériem je, zda takové jednání je schopno narušit důstojnost dané veřejné funkce či povolání, a nikoliv, zda k němu došlo při výkonu práce či nikoliv. V projednávaném případě je negativní dopad na důstojnost exekutorského úřadu zjevný (viz bod 38 výše).

[41] S ohledem na tyto skutečnosti kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněný skutkem I/2 závažně porušil své povinnosti při výkonu exekuční činnosti stanovené právním předpisem a závažně narušil důstojnost exekutorského povolání, a tím spáchal kárné provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) a b) exekučního řádu.

V.2. zproštění žalob

[42] U **skutku II/1**, kárně obviněný nijak nezpochybňuje, že mobiliární exekuci může provést buď soudní exekutor osobně, nebo ji může svěřit pouze vykonavateli exekutora, tj. osobě, která složila kvalifikační zkoušku a splňuje další předpoklady stanovené zákonem. Kárně obviněný však tvrdí, že dne 27. 7. 2011 ve věci jím vedené pod spisovou značkou 100

EX 239/11 prováděl soupis a zajištění movitých věcí v bytě povinného Z. B., osobně a že jeho zaměstnanci – L. Z. a J. K. – toliko doručovali písemnosti a jednali pod jeho kontrolou.

[43] Kárný senát z provedených důkazů jednoznačně zjistil, že mobiliární exekuci v bytě povinného byli přítomni L. Z. a J. K., oba asistenti kárně obviněného. Ve vztahu k přítomnosti kárně obviněného je postaveno najisto, že od příjezdu hlídky Policie ČR až do skončení exekuce nebyl kárně obviněný přítomen. Ohledně jeho přítomnosti před tímto okamžikem se důkazy rozcházejí a kárný senát hodnocením jednotlivých důkazů dospěl k závěru, že výpovědi povinného a jeho manželky na policii nasvědčují rovněž záznamy policistů v místě zasahujících. Soud také nepovažuje za pravděpodobné, aby pracovníci exekutora nezmínili exekutorovu přítomnost v místě úkonu, která by ospravedlňovala jejich činnost; neuvěřil proto výpovědi svědka Z.

[44] Kárný senát však posouzení této otázky nepovažuje za rozhodné, neboť došel k závěru, že kárná žaloba u tohoto skutku nemůže uspět. Tento skutek se totiž – tak, jak je formulován kárným žalobcem – nestal. Kárný žalobce žaluje kárně obviněného z toho, že „umožnil“ svým zaměstnancům provést úkony v mobilární exekuci, k nimž neměli tito zaměstnanci kvalifikaci stanovenou zákonem. Tento kárný senát však již v minulosti opakovaně konstatoval, že takto koncipovaná „objektivní odpovědnost“ soudního exekutora za své zaměstnance nemá ve stávající právní úpravě oporu (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2012, č. j. 14 Kse 6/2011 - 299). Judikatura kárných senátů vychází z toho, že musí jít o zaviněné jednání, což znamená, že zavinění je nezbytné pro naplnění jakékoliv skutkové podstaty kárného provinění. Z toho kárný senát dovodil, že *„exekutor je za činnost svých zaměstnanců, kteří plní úkoly jeho jménem, kárně odpovědný, nicméně i kárná odpovědnost má své meze“* a že *„[n]elze-li z formulace žalovaného skutku dovodit porušení povinnosti samotného soudního exekutora, nelze založit ani jeho kárnou odpovědnost“* [rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2012, č. j. 14 Kse 6/2011 - 299 (obě citace)].

[45] Kárný senát si je vědom rozpornosti soudní judikatury v otázce posuzování kárného provinění soudních exekutorů z hlediska otázky zavinění. V rozhodnutí ze dne 31. 1. 2012, č. j. 14 Kse 6/2011 - 299, tento kárný senát navázal na svou dosavadní judikaturu, podle níž je kárné provinění soudních exekutorů zaviněné závažné nebo opětovné porušení povinností (viz např. rozhodnutí ze dne 2. 6. 2010, sp. zn. 11 Kse 29/2009). Vyslovil proto ve skutkově poněkud odlišném případě, že „předpokladem kárné odpovědnosti soudních exekutorů podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu je zaviněné závažné nebo opětovné porušení jejich povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem nebo usnesením Exekutorské komory, které musí být v příčinné souvislosti se skutkem, který je předmětem návrhu na zahájení kárného řízení“ (výše citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2012, č. j. 14 Kse 6/2011 - 299).

[46] V rozhodnutí ze dne 26. 1. 2012, sp. zn. 11 Kseo 5/2009, však jiný kárný senát téhož soudu, byť tuto otázku výslovně neřešil, vycházel implicitně z toho, že odpovědnost soudních exekutorů je odpovědností objektivní. Uvedený závěr poté tento kárný senát vyjádřil již explicitně v rozhodnutí ze dne 22. 3. 2012, sp. zn. 13 Kseo 1/2011, přičemž

ústavní stížnost proti tomuto rozhodnutí byla odmítnuta usnesením Ústavního soudu ze dne 18. 9. 2012, sp. zn. I. ÚS 2069/12.

[47] Přes výše uvedenou rozpornou judikaturu kárných senátů setrval rozhodující kárný senát na svém přesvědčení o tom, že kárná odpovědnost soudních exekutorů je odpovědností za zavinění. Soudní exekutor sice není „pouze“ fyzickou osobou, ale je současně podnikatelem, jemuž byl svěřen výkon veřejné moci a který podle § 13 exekučního řádu řídí činnost exekučního úřadu, který jeho jménem plní všechny úkoly potřebné k řádnému výkonu exekuční činnosti. Kárný žalobce i označená rozporná rozhodnutí tohoto soudu dovozují objektivní odpovědnost soudního exekutora za jednání jeho zaměstnanců v případech, kdy soudní exekutor nebyl přítomen na místě samém, právě z tohoto ustanovení. Nicméně konstrukce kárného provinění uvedená v § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu stojí na tom, že kárným proviněním exekutora je závažné nebo opětovné porušení jeho povinností stanovených právním předpisem nebo stavovským předpisem anebo usnesením komory, z čehož podle názoru rozhodujícího senátu vyplývá nutnost zkoumat, kterou konkrétní povinnost porušil sám soudní exekutor, a to včetně formy jeho zavinění.

[48] Kárný senát zde rovněž podotýká, že neshledal možnost aktivovat rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, a to minimálně pro odlišnost personálního složení. Připuštěním sjednocovací funkce rozšířeného senátu v kárných řízeních by se z rozšířeného senátu stal fakticky také kárný senát, pro kterýžto závěr nedává zákonná úprava žádnou oporu (k tomu srovnej např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2012, č. j. 11 Kse 4/2009 - 111, odst. 40-43).

[49] Nad rámec úvah uvedených již v rozhodnutí ze dne 31. 1. 2012, č. j. 14 Kse 6/2011 - 299, kárný senát dodává, že zjistí-li exekutor pochybení svých zaměstnanců při výkonu exekuční činnosti (jinak též řečeno – při výkonu práce podle pracovní smlouvy), je v rámci řízení exekutorského úřadu zavázán § 13 odst. 1 větou první exekučního řádu, aby přijal odpovídající opatření jak navenek ve vztahu k účastníkům exekučního řízení, tak i ve vztahu ke svým zaměstnancům. Jako opatření ve vztahu k zaměstnancům exekutora připadají v úvahu sankce v oblasti mzdové (např. snížení platu či odejmutí proměnlivých složek platu), výpověď pro neuspokojivé pracovní výsledky či dokonce okamžité zrušení pracovního poměru. Jako nástroj k nápravě zjištěného nežádoucího stavu mohou v určitých případech sloužit i písemné výzvy zaměstnanci exekutora k odstranění zjištěných nedostatků či písemné upozornění na možnost výpovědi dané v souvislosti s porušením právních předpisů.

[50] Ponechá-li exekutor zjištěná pochybení bez povšimnutí, jde o postup v rozporu s § 13 odst. 1 větou první exekučního řádu a exekutor se dopouští kárného provinění. Obdobně půjde o zaviněné porušení povinností exekutora při řízení exekutorského úřadu stanovené § 13 odst. 1 větou první exekučního řádu, jestliže exekutor vadný (protizákonný) postup svých zaměstnanců vůbec nezjistí, ač to při řádném řízení exekutorského úřadu zjistit měl a mohl.

[51] Stejný postup zákon předpokládá i v případě, jsou-li zjištěna pochybení zaměstnanců exekutora na základě státního dohledu podle § 7 exekučního řádu nad

exekuční činností a nad činností exekutora. Zde nejde o to, aby se exekutor od svých zaměstnanců „distancoval“ nebo dal najevo nějaký morální odsudek, i když i to je možné. Podstatnější je, aby na základě zjištění státního dohledu bezodkladně učinil odpovídající (výše naznačená) a nikoliv pouze formální opatření k nápravě zjištěného stavu. Neučiní-li tak, znamená to rovněž zaviněné porušení povinnosti při řízení exekutorského úřadu ve smyslu § 13 odst. 1 věty první exekučního řádu.

[52] Z těchto důvodů tento kárný senát nadále nesdílí názor, že z § 13 odst. 1 věty první exekučního řádu je možné odvíjet přímou kárnou odpovědnost exekutora za pochybení nastalé „prostřednictvím“ jeho zaměstnanců (resp. za to, že „umožnil“ jednání svých zaměstnanců), a že tak lze činit bez zřetele na jeho zavinění, tedy že se – důsledně vzato – jedná o „odpovědnost za prostou náhodu“. Tento kárný senát souhlasí s tím, že exekutor řídí činnost exekutorského úřadu a že je odpovědný i za svoje zaměstnance. Tato odpovědnost našla své vyjádření v jeho tzv. objektivní (nikoliv však absolutně objektivní) odpovědnosti za škodu způsobenou jeho zaměstnanci podle § 32 exekučního řádu. Z § 13 odst. 1 věty první exekučního řádu ale nelze dovozovat nevyvratitelnou právní domněnku, že z hlediska disciplinární odpovědnosti lze jednání zaměstnanců exekutora bez dalšího přičítat přímo samotnému exekutorovi.

[53] Z výše uvedeného tedy vyplývá, že v souvislosti s posuzovaným skutkem přicházely v úvahu tři formulace skutku: (1) že kárně obviněný *donutil* L. Z. a J. K., aby jednali v rozporu se zákonem; a/nebo (2) že kárně obviněný *pověřil* L. Z. a J. K., aby jednali v rozporu se zákonem; a/nebo (3) že kárně obviněný *nepřijal odpovídající opatření* ve vztahu ke svým zaměstnancům, jež překročili své pravomoci.

[54] Kárný žalobce však neprokázal, že by kárně obviněný donutil L. Z. a J. K., aby jednali v rozporu se zákonem. Stejně tak kárný žalobce neprokázal, že by kárně obviněný pověřil L. Z. a J. K., aby jednali v rozporu se zákonem. Nebylo totiž prokázáno, že by kárně obviněný vydal nějaký speciální pokyn svým zaměstnancům, jak mají ve věci postupovat, nebo že je svojí aktivitou či nějakým utvrzováním nabádal k tomu, že mají postupovat určitým způsobem. Z toho, že kárně obviněný údajně ex post schválil, resp. se snažil zakrýt, jednání svých zaměstnanců, nelze dovozovat, že kárně obviněný své zaměstnance k tomuto jednání donutil nebo je pověřil, aby takto jednali. Donucení i pověření jsou z povahy věci ex ante akty, tj. musí předcházet jednání zaměstnanců. Tím kárný senát netvrdí, že ex post jednání spočívající v nepotrestání excesů zaměstnanců či dokonce ve snaze tento exces zakrýt, nemůže být kárným proviněním (viz body 49-51 výše). Toliko konstatuje, že (ex ante) donucení a pověření ze strany soudního exekutora není totéž jako (ex post) nepřijetí odpovídajících opatření ve vztahu k jeho zaměstnancům, a tomu musí odpovídat i formulace skutku. K prvním dvěma možnostem formulace skutku lze tedy shrnout, že jelikož nebylo prokázáno ani donucení ani výslovné pověření ze strany kárně obviněného vůči jeho zaměstnancům, nemusí kárný senát posuzovat, zda by bylo možné přeformulovat v tomto směru skutek tak, aby byla současně zachována zásada zachování totožnosti skutku (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2012, č. j. 14 Kse 9/2011 - 149; k reformulaci skutku viz níže).

[55] V úvahu tedy přicházela toliko třetí možnost, zavinění kárně obviněného ve formě nedbalosti – tj. že kárně obviněný nepřijal odpovídající opatření ve vztahu ke svým

zaměstnancům, kteří překročili své pravomoci, nicméně této úvaze bránila formulace skutku II/1. Kárný senát v projednávaném případě nemohl přistoupit k jinému popisu tohoto skutku, neboť by již šlo o skutek jiný, a tím by byla porušena zásada zachování totožnosti skutku (a contrario rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2012, č. j. 14 Kse 9/2011 - 149).

[56] S ohledem na tyto skutečnosti kárný senát dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že se skutek II/1 – tak, jak byl žalován – stal, a tudíž kárně obviněného této části žaloby zprostil.

[57] V případě **skutku II/2** je rozhodné, zda kárně obviněný spáchal kárné provinění tím, že prostřednictvím svého zaměstnance – asistenta soudního exekutora L. Z. – v protokole o soupisu a zajištění movitých věcí ze dne 27. 7. 2011 v exekuci vedené pod sp. zn. 100 EX 239/11, uvedl v rozporu se skutečností nepravdivé údaje o osobách přítomných mobiliární exekuci a nezajistil, aby protokol podepsaly všechny osoby, které byly úkonu přítomny, a tudíž vědomě sepsal veřejnou listinu obsahující nepravdivé údaje.

[58] Kárný senát konstatuje, že jádrem sporu je stejná právní otázka jako u skutku II/1, tj. rozsah odpovědnosti exekutora za jednání jeho zaměstnanců, a proto odkazuje na svou argumentaci uvedenou výše (viz body 47-55). Kárný senát toliko konstatuje, že v souvislosti se skutkem II/2 kárný žalobce neprokázal, že by kárně obviněný donutil L. Z., aby sepsal veřejnou listinu obsahující nepravdivé údaje. Stejně tak kárný žalobce neprokázal, že by kárně obviněný pověřil L. Z., aby sepsal veřejnou listinu obsahující nepravdivé údaje. V úvahu tedy přicházela toliko třetí možnost, zavinění kárně obviněného ve formě nedbalosti – tj. že kárně obviněný nepřijal odpovídající opatření ve vztahu k L. Z., který překročil své pravomoci, nicméně této úvaze bránila formulace skutku II/2. Podobně jako u skutku II/1 kárný senát v projednávaném případě nemohl přistoupit ani k reformulaci skutku II/2, neboť by šlo již o skutek jiný, a tím by byla porušena zásada zachování totožnosti skutku.

[59] S ohledem na tyto skutečnosti kárný senát dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že se skutek II/1 – tak, jak byl žalován – stal, a tudíž kárně obviněného této části žaloby zprostil.

[60] Pokud jde o **skutek II/3**, kárně obviněný připouští žalované pochybení spočívající v neuvedení data v protokole o dražbě č. j. 100 EX 3413/09-221 a neuvedení přítomnosti oprávněného při dražbě. Skutkový stav je tedy nesporný a kárný senát tudíž stál toliko před otázkou, zda tato dvě pochybení dosahují intenzity kárného provinění ve smyslu § 116 odst. 2 exekučního řádu.

[61] Pro účely posouzení této otázky je nutné vzít v potaz § 2 exekučního řádu, § 2 odst. 2 písm. b), c) a d) vyhlášky č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti a čl. 5 Etického kodexu. Ustanovení § 2 exekučního řádu stanoví, že: „Exekutor vykonává exekuční činnost nezávisle. Při výkonu exekuční činnosti je vázaný jen Ústavou České republiky, zákony, jinými právními předpisy a rozhodnutími soudu vydanými v řízení o výkonu rozhodnutí a exekučním řízení“. Relevantní část § 2 odst. 2 vyhlášky č.

418/2001 Sb. o postupech při výkonu exekuční a další činnosti, který definuje náležitosti protokolu o úkonu provedeném v rámci exekuční činnosti, zní:

„V protokolu se uvede

a) ...,

b) označení oprávněného a povinného,

c) místo, čas a předmět úkonu,

d) jména a příjmení zaměstnanců exekutora, kteří se zúčastnili úkonu, jména a příjmení přítomných účastníků a jejich zástupců a jména a příjmení dalších osob, které byly při úkonu přítomny, pokud bylo možno zjistit jejich totožnost,

e) ...“

[62] Etický kodex v čl. 5 stanoví následující povinnost exekutora: „(1) Ve věcech, v nichž byl soudem pověřen provedením exekuce nebo při výkonu další činnosti postupuje exekutor vždy nezávisle, svědomitě a pečlivě.“

[63] Z výše uvedeného plyne, že neuvedením data konání dražby v protokole o dražbě č. j. 100 EX 3413/09-221 a tím, že kárně obviněný v tomto protokole v rozporu se skutečností uvedl, že oprávněný nebyl dražbě přítomen („za oprávněného: bez účasti oprávněného“), kárně obviněný nesplnil požadavky kladené § 2 odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti, ve spojení s § 2 exekučního řádu a čl. 5 Etického kodexu.

[64] Kárný senát se v této otázce přiklonil k obhajobě kárně obviněného. Ze spisu sice nevyplývá důvod pro neuvedení data konání dražby a opomenutí zmínky o účasti oprávněného v části protokolu označené „přítomni za oprávněného“, nicméně současně nebylo tvrzeno, ani prokázáno, že by kárně obviněný opomenul tyto dva údaje z nějakého nevhodného důvodu, či snad ve snaze zakrýt jiné pochybení. Jakkoliv tedy kárně obviněný nepostupoval zcela svědomitě a pečlivě [jak mu přikazuje § 2 odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti, ve spojení s § 2 exekučního řádu a s čl. 5 Etického kodexu], není tento postup ani natolik závažný, aby se jím musel zabývat kárný senát.

[65] S ohledem na tyto skutečnosti kárný senát zprostil kárně obviněného žaloby v části týkající se skutku II/3, neboť dospěl k závěru, že se nejedná o kárná provinění. Jde o chyby administrativního rázu, které v daném kontextu nedosahují intenzity kárného provinění.

[66] **Skutkem II/4** byl kárně obviněný viněn z administrativních pochybení, která se skutečně v exekučních spisech sp. zn. 100 EX 239/11 a sp. zn. 100 EX 3413/09 v určité míře vyskytovala (viz bod 19). Jakkoliv tedy kárně obviněný nepostupoval při vedení těchto dvou exekučních spisů zcela svědomitě a pečlivě (jak mu přikazuje čl. 5 Etického kodexu ve spojení s § 2 exekučního řádu), není tento postup natolik závažný, aby jím byla naplněna skutková podstata kárného provinění. Chybějící podpisy příkazů a usnesení nebyly prokázány, neboť jejich originály ve spise založené exekutorův podpis obsahovaly. Z uvedených důvodů kárný senát zprostil kárně obviněného viny i ohledně tohoto skutku.

[67] Pokud jde **skutek II/5**, kárně obviněný připustil, že v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 100 EX 597/11 jeho zaměstnanci T. J. a J. K. provedli úkony, které může

provádět pouze vykonavatel exekutora, tj. osoba, která složila kvalifikační zkoušku a splňuje další předpoklady stanovené zákonem, a to tím, že dne 24. 1. 2012 oba uvedení zaměstnanci exekutora samostatně provedli soupis a zajištění movitých věcí v bytě povinné V. M.; jejich jednání však označil za svévolný exces.

[68] V daném případě se jedná o stejnou právní otázku jako u skutku II/1, tj. o rozsah odpovědnosti exekutora za jednání svých zaměstnanců; a proto soud odkazuje na svou argumentaci uvedenou výše (viz body 47-55). Kárný senát toliko konstatuje, že v souvislosti se skutkem II/2 kárný žalobce neprokázal, že by kárně obviněný donutil T. J. a J. K., aby jednali v rozporu se zákonem. Stejně tak kárný žalobce neprokázal, že by kárně obviněný pověřil T. J. a J. K., aby jednali v rozporu se zákonem. V úvahu tedy přicházela toliko třetí možnost, zavinění kárně obviněného ve formě nedbalosti – tj. že kárně obviněný nepřijal odpovídající opatření ve vztahu k T. J. a J. K., kteří překročili své pravomoci, nicméně této úvaze bránila formulace skutku II/5. Podobně jako u skutku II/1 a II/2 kárný senát v projednávaném případě nemohl přistoupit ani k reformulaci skutku II/5, neboť by šlo již o skutek jiný, a tím by byla porušena zásada zachování totožnosti skutku.

[69] Vzhledem k tomu, že kárný žalobce neprokázal, že se skutek II/5 stal, nemusí již kárný senát posuzovat druhou námitku obhajoby – tj. zda skutky II/1 a II/5 představují v souhrnu pouze jedno kárné provinění nebo jde o dvě samostatná kárná provinění.

VI. Kárné opatření

[70] Kárný žalobce u první kárné žaloby navrhl uložení pokuty 245.000 Kč. V druhé kárné žalobě požadoval kárný žalobce odvolání kárně obviněného z exekutorského úřadu. Po sloučení obou žalob kárně obviněný setrval na tom, aby kárný senát uložil kárné opatření spočívající v odvolání kárně obviněného z exekutorského úřadu. Obhájce oproti tomu označil přiznaná kárná provinění za méně závažná a za jim odpovídající kárné opatření napomenutí nebo pokutu.

[71] Exekutorská komora ČR k dotazu kárného senátu uvedla, že od 29. 10. 2007 do 25. 6. 2009 nenabylo právní moci žádné rozhodnutí jejího kárného senátu, kterým byl kárně obviněný shledán vinným z kárného provinění. Kárný senát dále zjistil, že rozhodnutím kárného soudu ze dne 27. 2. 2012, č. j. 14 Kse 8/2011-128, byla kárně obviněnému uložena pokuta ve výši 100.000 Kč.

[72] Kárný senát při úvaze o kárném opatření vycházel ze skutečnosti, že kárně obviněný nestojí před kárným soudem poprvé. Na druhé straně kárný senát nemohl vzít v potaz probíhající trestní stíhání kárně obviněného pro zpronevěru a zneužití pravomoci úřední osoby, neboť toto trestní stíhání skutkově nesouvisí s tímto kárným řízením a dosud není ukončeno. Kárný senát rovněž nemůže přihlížet k odsuzujícímu trestnímu rozsudku a probíhajícímu výkonu trestu kárně obviněného, neboť se jedná o rozsudek z roku 2004.

[73] Po zvážení všech rozhodujících kritérií spoluurčujících povahu a závažnost kárných provinění, tj. významu chráněného zájmu, jímž je zájem na řádném výkonu svěřené pravomoci soudních exekutorů, osoby kárně obviněného, který již byl potrestán za kárná provinění, a míry jeho zavinění, dospěl kárný senát k závěru, že adekvátním kárným opatřením v dané věci bude pokuta podle § 116 odst. 3 písm. c) exekučního řádu ve výši 1.500.000 Kč. Kárný senát připomíná, že pokuta může v případě kárných provinění, jichž se kárně obviněný dopustil v roce 2011 dosahovat až stonásobku všeobecného vyměřovacího základu stanoveného podle zákona o důchodovém pojištění za rok 2009, tj. 2.409.100 Kč (srov. nařízení vlády č. 283/2010 Sb.).

[74] Kárný senát uložil pokutu nacházející se v horní polovině povoleného rozmezí zejména s ohledem na závažnost druhého kárného provinění spočívajícího v tom, že kárně obviněný nesplnil řádně a včas svůj závazek uhradit společnosti HV Financ s.r.o. nejpozději do 31. 12. 2011 pohledávku 10.200.000,- Kč (**skutek I/2**). Toto kárně provinění považuje kárný senát za obzvláště závažné a ve spojení s prvním kárným proviněním (**skutek I/1**), jež považuje kárný senát vzhledem k minimálním dopadům do majetkové sféry dotčených subjektů v daném případě za méně závažné, ospravedlňuje udělení pokuty v horní hranici sazby stanovené nařízením vlády č. 283/2010 Sb. Kárný senát vzal v potaz rovněž skutečnost, že majetkové poměry kárně obviněného, vyplývající z přehledu vlastnických práv kárně obviněného konstatovaného při jednání, umožňují uhrazení uložené pokuty, a ta tudíž není nedobytná.

[75] Kárný senát má za to, že uložené kárné opatření vystihuje všechny okolnosti případu a přispěje k vyšší motivaci kárně obviněného k řádnému výkonu funkce soudního exekutora tak, aby kárný senát v případném příštím kárném řízení nemusel uplatnit kárné opatření přísnější.

[76] Pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol 14042012.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně kárného senátu